

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Skatteministeren fiskede jo efter en kort bemærkning, og så får han den også. Jeg vil sige til skatteministeren, at det forslag, vi har til behandling nu, ikke er udtryk for SF's ideelle politik; vi vil gerne meget mere end det her.

Vi fremlagde ved behandlingen af finansloven i december sidste år et forslag om skattelettelser for alle lavindkomstgrupper – også dem, der var på overførselsindkomst – og vi anviste finansiering af det. Det fik vi stemt ned her i Folketingssalen, og når vi nu prøver igen allerede her i starten af det nye år, må vi selvfølgelig se, om der så er andre veje til at få gennemført nogle skattelettelser for nogle af de dårligst stillede grupper her i samfundet.

Det er åbenbart ikke til at finde et flertal i Folketinget for at gennemføre det over for alle lavindkomstgrupperne, inkl. dem, der er på dagpenge, på bistandshjælp osv., men vi har lagt mærke til, at der er et regeringsparti, CD, der har talt for en model, som i det mindste giver skattelettelser til de lavest lønnede, og det synes vi dog var værd at forfølge. Det er ikke vores ideelle politik, men det er en brik, som også er vigtig, og derfor ville vi se, om der er bærekraft i det. Nu kan vi så høre, at regeringen vil blæse på, at et af regeringspartierne har fået disse ideer. Skatteministeren siger, at det bare er en dårlig idé, nu må vi så høre, hvad CD siger lidt senere; men vi mener, der er brug for at gøre noget i denne retning.

Skatteministerens redegørelse for, at skattereformen ikke er så slem som sit rygte, mener jeg er helt forkert. Skattereformen er en utrolig grov skævdeling med kolossale skattelettelser til de største indkomster: 10.000, 20.000, 30.000, 40.000, 50.000 kr. årligt i skattelettelser til de højeste indkomster og et minus til de laveste indkomster. Det var resultatet af den skattereform, som blev gennemført under socialdemokratisk ledelse, og derfor tror jeg også, at Socialdemokratiet må have et kolossalt behov for at rette op på den skattereform; men det hører vi måske om nu.

Jacob Buksti (S):

Indledningsvis vil jeg måske til hr. Jes Lundes store skuffelse slå fast, at Socialdemokratiet står fast på skattereformens principper om bl.a. enkelhed og gennemsækelighed, om neutralitet i behandlingen af forskellige typer indkomst og om sikring af et bredere skattegrundlag.

Vi mener derfor også, at eventuelle ændringer eller justeringer af den igangværende skattereform må finde sted inden for skattereformens principper, og hvis ikke helt ekstraordinære forhold betinger det i givet fald først efter skattereformen er fuldt gennemført i 1998.

Lad det være sagt med det samme: Vi føler, at det er en uskik, at der altid skal laves nye reformer, før man har fået gennemført de nuværende og set den fulde virkning af dem. Det betyder imidlertid ikke, at vi ikke mener, at man skal overveje mulighederne for at sikre særlige skattelettelser for de lavest lønnede. Det er vi positive over for. Problemet er blot, at vi ikke hidtil har set seriøse og realistiske forslag til finansiering af sådanne lettelser.

Sandheden er jo, at der kun er meget begrænsede muligheder, hvilket også kom frem under forberedelse af den seneste skattereform, hvor hver en sten blev vendt under forarbejdet.

I det konkrete forslag lægger SF ikke skjul på, at man har søgt endog kraftig inspiration i de tanker, som erhvervsministeren i sin egenskab af formand for CD har været fremme med, og det kan naturligvis være meget godt. Spørgsmålet er imidlertid, om forslaget kan leve op til SF's intentioner om ændringer i fordelingsprofilen, og det mener vi er højst tvivlsomt.

For det første er det teknisk ganske vanskeligt at få designet systemet. Eksempelvis er fradragenes skattemæssige værdi ganske afhængig af den konkrete udformning, og i denne retning er SF's forslag ikke særlig hjælpsomt.

For det andet, hvilket er mere væsentligt, vil SF's forslag bestemt ikke bidrage til at forenkle skattesystemet. Skattesystemet er i forvejen ganske svært at forstå for mange skatteydere. Et nyt indbygget skattefradrag, der kun gælder for visse skatteydere – de beskæftigede – vil bestemt ikke gøre det lettere.

Et væld af spørgsmål rejser sig: Hvordan beregner man skatten for den person, der er arbejdsløs en del af året? Skal vedkommende lave to selvangivelser, eller skal vedkommende beregne sig frem til et fradrag, der præcis kun gælder i de perioder, hvor han havde arbejde? Det er overordentlig kompliceret og bureaukratisk, og dette tekniske skattespørgsmål, som jo nok skal give arbejdsopgaver i revisor- og rådgivningsbranchen, vil omfatte et meget stort antal mennesker, for det er som bekendt næsten 800.000 personer i Danmark, der berøres af arbejdsløshed i løbet af et år. Hvordan har SF tænkt sig, at den enkelte skatteyder skal lave sin